

[Sigsgaard.]

nisationerne, på læreanstalterne, på arbejdspladserne. Man kan have indtryk af, at de er mere politisk aktive end andre aldersgrupper. Samtidig har de unge i forhold til de ældre en alt for ringe politisk indflydelse. Det forekommer rimeligt, at de i højere grad er med til at forme det fremtidens samfund, som først og fremmest de skal leve i, og som de i øvrigt også til sin tid skal lede.

Jeg tror ikke, nogen er i tvivl om, at vi før eller siden ender ved en valgretsaldere på 18 år sådan som i England og i mange andre lande, og derfor er jeg enig med dem, der i dag har sagt, at der ikke er nogen grund til at standse ved den kostbare og besværlige mellemstation, der hedder 20 år. Vi kan med ret stor sikkerhed formode, at der er flertal her i tinget på tværs af partigrænserne for 18 år. Jeg håber, at dette flertal får lov til at manifestere sig, og at man, når behandlingen er afsluttet, fra alle sider vil støtte det forslag, som så skal til folkeafstemning.

Henvisninger til de øvrige nordiske lande har man hørt og læst mange af, og jeg betragter dem kun som dårlige undskyldninger. Det kan vel ikke være meningen med det nordiske samarbejde, at det skal bruges til at bremse udviklingen, snarere tværtimod. Jeg tror ikke, der er nogen i de øvrige nordiske lande, der vil have ondt af, at vi nedsætter valgretsaldere til 18 år. Endelig er henvisningen til, at myndighedsaldere er højere end 18 år, og at 18 års valgretsaldere derfor kan medføre, at fremtidige medlemmer af dette ting nok kan være med til at udforme lovene, men ikke købe en radio på afbetaling, som det er blevet sagt, for mig kun et argument for, at myndighedsaldere også bør nedsættes til 18 år.

Kai Moltke: Jeg tror, man skal begynde med det glædelige, at vi stadig væk får beviser for, at tingene er under udvikling, og at også standpunkterne her i tinget er under udvikling. Selv i regeringspartiernes lovforslag er der en glidning i retning af at nærme sig det mål, som i og for sig havde været naturligt allerede i én valgperiode.

Dernæst må jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, at et tegn på, at det går ganske fortrinligt, som tingene er i udvikling, er, at netop den socialdemokratiske

ordfører her i tinget nu opfordrer de enkelte medlemmer til i overensstemmelse med grundloven at stemme ud fra deres overbevisning. Jeg tror ikke, dette altid netop har været partiets stærkeste teori; men jeg synes virkelig, det er et yderst glædeligt tegn på forståelse for, at der her i tinget gør sig andre momenter gældende end lige netop de enkelte partimaskiner og deres disciplin, deres stokkemetoder og alt det. Jeg kan derfor kun hilse hr. Tastesens udtalelse om, at her bør stemmes efter overbevisning, som et tegn på en ikke alene virkelig sund, men også hurtig udvikling blandt det høje tings medlemmer.

Dernæst til selve sagen. Jeg skal ikke forlænge denne debat, da forholdet jo er temmelig enkelt. For mig står det sådan, at der må være en naturlig sammenhæng mellem rettigheder og pligter i det samfund, man lever i, og det er ingen hemmelighed, at pligterne indtræder på et langt tidligere tidspunkt for de unges vedkommende end rettighederne. En korrektur på dette felt må derfor være afgørende.

Nu hørte jeg fra en af de borgerlige ordførere fremsat den påstand, at det ville være rimeligt, om de unge havde set sig om og draget visse erfaringer gennem aktiv deltagelse i erhvervslivet. Ja, det kan på en måde lyde meget besnærende; men det vil medføre dobbelt valgretsaldere. Jeg kan da ikke tro, at den pågældende ordfører skulle have tanker om, at f. eks. de mennesker, som driver studium i sociologi, studerer til læger eller til jurister, også skulle vente med at få valgret, fordi de endnu ikke på grund af den lange uddannelse havde kigget ind i erhvervslivet. Et sådant dobbeltsystem er vist temmelig utænkeligt, og argumentationen er i alle tilfælde ikke holdbar i den foreliggende situation, hvor det drejer sig om valgretsaldere.

Lad os så tage risikomomentet. Der bliver sagt, at i store dele af befolkningen vil man være betænkelig ved at overlade en del af den politiske indflydelse til unge og uerfarne mennesker. Jeg tror ikke, disse påstande er holdbare. Jeg for min del vil i alle tilfælde være mere betænkelig ved at give en ung mand på 18 år et gevær i hånden uden politisk indflydelse end ved at give ham en stemmeseddel på valgdagen, for jeg tror, som det fremgik af Nürnberg-